

[Wilhelm]

tet til statslig magtudfoldelse, og dette, at man laver selvdømme i en instans, der har autoritet til statslig magtudfoldelse, anser jeg for noget, der er ganske principielt forskelligt fra det andet. Det taler selvfølgelig for, at man ikke umiddelbart kan sammenligne.

Men det er en temmelig akademisk diskussion, kan man sige, eftersom vi har erklæret gang på gang, at vi også er tilhængere af den fuldstændige afskaffelse af selvdømmet, når det gælder læger og advokater.

**Formanden:**

Jeg gør opmærksom på, at vi ikke er færdige med ordførernes første runde endnu.

(Kort bemærkning).

**Hagen Hagensen (KF):**

Jeg synes lige, jeg vil gøre en enkelt bemærkning om dette at vælge selv.

Når hr. Wilhelm taler om, at man for så vidt kan vælge læge og sagfører selv, må jeg være enig. Der er naturligvis inden for sygesikringens rammer begrænsninger i valget. Der er også med hensyn til beskikkelse af sagførere en vis begrænsning i, hvem man kan få, men i princippet vælger man selv.

Det, der navnlig får mig til at tage ordet, er, at man blander selvdømmet ind i det. For selvdømmet er noget helt andet, selvdømmet rejses såmænd ikke så ofte i sager, hvor der er tale om, at der har været beskikket en sagfører, altså én, man ikke selv har valgt. Nej, selvdømmet kommer oftest ind i helt andre sager på helt andre områder.

Jeg er i den forbindelse ked af, at fru Alice Faber øjensynlig har misforstået, hvad jeg har sagt, for jeg er i og for sig ikke nogen særlig tilhænger af selvdømmet. Jeg tror nemlig, at selvdømmet er strengere. Det kan godt være, befolkningen undertiden har følt, at nogle ikke var tilfredse med det selvdømme, der var, men jeg kan minsandten understrege, at der er også en del sagførere, der ikke er tilfredse med de afgørelser, de har været udsat for.

**Inge Krogh (KrF):**

Som det allerede er nævnt adskillige gange, er det foreliggende lovforslag meget stort. Det vil kræve en stor bearbejdning i udvalget.

Vi kan være enige om, at der bør gives flere muligheder for dem, der skal have beskikkelse. Der bør være et større udbud af stillinger. Vi er enige i, at det er rimeligt, at der også er efteruddannelse af fuldmægtige, og det må kunne ordnes sådan, at de, der er ansat i offentlige stillinger, kan få fri til at gå på kursus.

Det er nyt, at advokatnævnet, der behandler klagesager over advokater, sammensættes af et formandskab og 9 medlemmer udpeget af advokatrådet og 6 af justitsministeriet. Disse medlemmer skal ikke være advokater. Det vil formentlig styrke advokaternes anseelse.

Det er også nyt, at klager over salærer og forberedelsen af klagesager sker i kredsbestyrelserne, hvor der skal være 1 medlem, der ikke er advokat. 1 medlem er formentlig for lidt. Det ville måske være rimeligt med 2 eller 3.

**Justitsministeren (Ole Espersen):**

Der er flere af ordførerne, der har været inde på spørgsmålet om frit erhverv, og jeg går ud fra, at man især har spørgsmålet om, hvorvidt advokaterne skulle være uafhængige af statsmagten, i tankerne.

Hertil kan jeg sige, at det er min faste opfattelse, at det er overordentlig vigtigt for vores samfund, at advokaterne har en fuldstændig uafhængig stilling i forhold til statsmagten. De ville ikke kunne spille den rolle, som de kan, de ville ikke kunne nyde den tillid, som de stort set gør alle sammen, hvis der ikke var tale om fuldstændig uafhængighed. Vi kunne ikke have forsvarer- og anklageordninger, som vi har, hvis vi ikke var sikre på, at advokaterne var helt uafhængige. Der skal ingen tvivl være om det, og jeg mener bestemt heller ikke, at man på nogen måde kan se dette lovforslag som en indskrænkning heri.

De nye klageregler, der foreslås, vil jeg snarere se som et udtryk for den betydning, man må tillægge selvstændige advokater, der har et godt ry i samfundet. Det er vigtigt at have en advokatstand, der nyder almindelig tillid i samfundet. Hvis man ikke har det, hjælper det i og for sig ikke meget, at de er uafhængige af staten. Vores opgave må være at sørge for, at vi har en uafhængig advokatstand, der nyder så stor tillid som overhove-